

Ár 2018, fimmtudaginn 26. apríl, er fundur haldinn í úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Auður Inga Ingvarsdóttir, formaður, Geir Arnar Marelsson, Hrannar Már Gunnarsson, Oddur Ólason og Unnur Erla Jónsdóttir.

Fyrir er tekið **mál nr. 45/2017**:

**M sóknaraðili
gegn
F fjármálafyrirtæki**

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r :

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefndur sóknaraðili, annars vegar og F, hér eftir nefndur varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefndinni 16. október 2017, með kvörtun sóknaraðila, dags. sama dag. Með tölvupósti nefndarinnar 17. október 2017, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi dags. 20. október 2017. Var bréfið sent sóknaraðila, með tölvupósti nefndarinnar samdægurs og henni gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir sóknaraðila bárust með tölvupósti 20. október 2017 og viðbótarathugasemdir með tölvupósti 27. október 2017.

Málið var tekið fyrir á fundi nefndarinnar 26. apríl 2017.

II.

Málsatvik.

Þann 20. febrúar 2008 gaf sóknaraðili út veðskuldabréf X til forvera varnaraðila sem hljóðaði upp á 2.275.000 kr. Lánið bar 12,40% vexti og var tryggt með 5. veðrétt í fasteign sóknaraðila A. Þann 19. febrúar 2008 var gefið út skjal vegna ábyrgðarmanns fjárskuldbindinga þar sem B gekk í sjálfskuldarábyrgð fyrir ofangreindu veðskuldabréfi sóknaraðila. Í því skjali kom fram að meiri en helmingur lánsfjárins yrði ráðstafað til greiðslu á skuldum greiðanda. Með skjalinu óskaði ábyrgðarmaður eftir því að greiðslugeta greiðanda yrði metin og benti niðurstaða greiðslumats til þess að greiðandi gæti efnt skuldbindingar sínar.

Þann 29. mars 2015 samþykkti Fjármálaeftirlitið samruna forvera varnaraðila við varnaraðila á grundvelli heimildar í VI. ákvæði til bráðarbirgða í lögum nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki og tók samruninn formlega gildi sama dag. Varnaraðili tók yfir öllum réttindum og skyldum forvera varnaraðila.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili krefst þess að „*ath. verði hvernig var háttað skuldabreytingu, t.d. greiðslumat vegna beggja aðila*“. Í kröfugerð sóknaraðila er einnig tekið fram „*að ekki hafi verið rétt að þessu staðið*“, „*gæti hafa verið fyrnt?*“ og „*lán sem tekið var 2008? 2.275.000 er orðið tæplega 6.000.000, = hefði hún ekki átt að fá leiðréttingu á sínum tíma.*“.

Í viðbótarathugasemdum sóknaraðila sem bárust nefndinni þann 20. október 2017 vísar sóknaraðili til þess að hún vilji fá lánið fellt niður eða lækkað verulega.

Kröfum sínum til stuðnings vísar sóknaraðili til þess hún telji „að þetta lán hafi verið tekið 2004-5 því hafi verið skuldbreytt 2007.“

Í viðbótarathugasemdum sóknaraðila sem bárust nefndinni þann 25. október 2007 vísar sóknaraðili til þess að hún hafi verið atvinnulaus og í endurhæfingu eftir veikindi þegar umrætt lán var veitt og því hafi forveri varnaraðila aldrei átt að veita sér lánið.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili krefst þess að kröfu sóknaraðila verði vísað frá.

Varnaraðili byggir kröfu sína á því að í 6. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki frá 8. júní 2008 kemur fram hvers konar mál nefndin fjallar ekki um. Varnaraðili vísar sérstaklega í b-lið og e-lið 6. gr. samþykktu nefndarinnar, en í b-lið kemur fram að nefndin fjalli ekki um kröfu viðskiptamanns sem ekki verður metinn til fjár. Í e-lið sömu greinar kemur fram að nefndin fjalli ekki um mál sem eru það óljós, illa upplýst eða kröfu aðila svo óskýrar að þau eru ekki tæk til úrskurðar. Þá vísar varnaraðili til þess að kröfugerð sóknaraðila sé svo óskýr að ómögulegt sé fyrir varnaraðila að taka til varna í málinu, auk þess sem úrskurðarnefndinni sé ómögulegt að orða niðurstöðu sína í samræmi við kröfugerðina.

V.

Niðurstaða.

Samkvæmt a-lið 2. mgr. 3. gr. samþykktu úrskurðarnefndarinnar tekur nefndin til meðferðar kvartanir sem varða réttarágreining milli fjármálafyrirtækis og viðskiptamanns, enda sé samningssamband á milli aðila. Samkvæmt b-lið 6. gr. samþykktanna fjallar nefndin ekki um kröfu viðskiptamanns, sem ekki verður metin til fjár. Samkvæmt e-lið 6. gr. samþykktanna fjallar nefndin ekki um þau mál sem eru það óljós, illa upplýst eða kröfur aðila svo óskýrar að þau eru ekki tæk til úrskurðar.

Ágreiningur aðila snýr að gildi og upphæð veðskuldabréfs X sem sóknaraðili gaf út til forvera varnaraðila árið 2008 og hefur síðan þá verið yfirtekið af varnaraðila.

Kröfugerð sóknaraðila er óljós og illa upplýst auk þess sem kröfur hennar eru óskýrar. Þar að auki færir sóknaraðili ekki fram nein rök eða gögn til stuðnings málatilbúnaði sínum. Með vísan til framangreinds verður ekki komist hjá því að vísa kröfu sóknaraðila frá úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki með vísan til ákvæða 6. gr. samþykktu nefndarinnar.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Kröfu sóknaraðila, M, á hendur varnaraðila, F, er vísað frá nefndinni.

Reykjavík, 26. apríl 2018.

Auður Inga Ingvarsdóttir

Geir Arnar Marelsson
Oddur Ólason

Hrannar Már Gunnarsson
Unnur Erla Jónsdóttir